

דעם רבינ'ס

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

איכט

דער
ריינער קוואל

מלחמה אויפן פינטעלע שמהה...

א גוטן לעכטיגן שבת פאר אלע טייערע קינדער די הייליגע תורה דערציילט אונז אז נאכדעם וואס יעקב און עשו האבן זיך געטראפן, איז יעקב אריבער דעם טייך יבא און אריבערגעפירט זיין גאנצע משפחה מיט די פארמעגן אריבער דעם טייך פארגעסנדיג דארט קליינע קריגעלעך, יעקב אבינו גייט צוריק זיי נעמען.

עס איז אינמיטן נאכט, יעקב אבינו געפינט זיך דארט אליין אינעם שטאק פינסטער, פלוצלינג קומט אים אנטקעגן א מלאך פון עשו, ער קוקט אויס ווי א מענטש און הייבט זיך אן צו שלאגן מיט יעקב.

דער מלאך מיט יעקב האבן זיך אזוי געשלאגן, ביז דער מלאך האט געזען אז ער קען נישט בייקומען יעקב, האט ער אים אנגעריירט ביים קנעכל פון די פיס און יעקב איז געווארן הינקעדיג, אבער יעקב מיט זיין גרויסן כח האט אים נישט אפגעלאזט ביז דער מלאך האט זיך געבעטן צו אים "לאמיר שוין גיין, ס'איז שוין פארטאגס, איך דארף גיין זינגען שירה". "איך לאז דיר נישט אפ, ביז דו וועסט מיר בענטשן!" האט יעקב געענטפערט: האט אים דער מלאך געבענטשט און יעקב האט אים אפגעלאזט.

ר' נתן טייטשט די גאנצע פרשה אז די מלחמה צווישן יעקב מיטן שר של עשו איז געווען אז

דער שר פון עשו האט געוואלט פארלענגערן דעם גלות, מען זאל מער קיינמאל נישט קענען ארויסגיין פון גלות חס ושלום. וויבאלד דער זמן פון די גאולה איז פארהוילן האט ער געטראכט אז ער וועט זיך שטארקן אנטקעגן די אידישע קינדער בכלליות און בפרטיות קעגן יעדן איד באזונדער.

דערפאר האט ער זיך געשלאגן מיט יעקב וואס פון אים הייבט זיך אן דער עיקר קדושת ישראל. וואס איז די עיקר קדושה? זאגט דער רבי אויף עטליכע פלעצער אז דאס איז "שמחה" אזוי ווי דער פסוק זאגט: "גל יעקב ישמח ישראל".

די גאנצע מלחמה פון עשו קעגן יעקב איז געווען אויף דעם פינטעלע, "שמחה..." ווען דער מלאך האט געזען אז ער קען נישט בייקומען און שעדיגן יעקב וואס איז געווען גאר הייליג און אפגעהיטן בקדושה, האט ער אים אנגעריירט אין די פיס, זאגט אויף דעם דער מדרש אז דאס ווייזט אויף די לעצטערע דורות, עקבתא דמשיחא, דארט האט דער מלאך זיך געוואלט פארלייגן, אבער יעקב האט זיך קעגן געשטעלט ווייל ער האט געוואלט אויף די לעצטע דורות ארויסראטעווען פון עשן'ס פויסט.

דער מלאך רופט זיך אן צו יעקב: "שלחני כי

טרויעריגע וועלט.. ווען מיר זענען זיך מחזק מיט'ן כח הצדיק צו איבערדרייען פון טרויער צו שמחה ופשוט.

זאגט אים יעקב: "דו ווילסט זיך גיין אויבן אין הימל זאגן שירה, און דא אויף דער וועלט ווילסטו אריינארפן אידישע קינדער אין צער יגון ואנחה; יעצט אינדערפרי ביים אויפשטיין ווען דו זעסט אז זיי שטארקן זיך מיט שמחה ווילסטו אנטלויפן?" ניין! יעקב כאפט אים אן און זאגט אים: " איה לאז דיר נישט גיין, פאר דו געבסט זיי א ברכה" ווייל א ברכה קומט פון שמחה, יעקב האט געוואלט אריינכאפן די יגון ואנחה אין שמחה אריין, דער שטיק עשו זאל נישט האבן קיין בריחה נאר צו ווערן א בענטשער און פרייליך מאכן די אידן, אזוי ווי עס וועט זיין ווען משיח וועט קומען וועלן די גוים אליין קומען און משמח זיין די אידן. זאל דער אויבערשטער העלפן אז בקרוב זאל די גאנצע בריאה נתהפך ווערן צו איין שטיק שמחה און פרייד, אלע באשעפענישן וועלן איינזען אז עס איז דא נאר איין איינציגער באשעפער אויף דער גאנצער וועלט. (ליקוטי הלכות הודאה ו')

עלה השחר" טייטש ר' נתן אז נאכדעם וואס דער מלאך האט אפגעטון דאס זייניגע און שווער געמאכט פאר'ן לעצטן דור מיט עצבות און ביטערע גלות-פייין האט ער זיך געוואלט אפטון פון יעקב, עס איז דאן געווען פארטאגס ווען אידישע קינדער כאפן די ציצית מיט תפלין מיט זריזות און פרייד, מען זאגט די פסוקי דזמרה מיט שירות ותשבחות בשמחה - וואס מיט דעם איז מען מעלה אלע ניצוצין פון די קלפות - זאגט דער מלאך: שלחנני! איה דארף גיין זאגן שירה בשמחה ווייל דאס איז די גאנצע חיות פון א מלאך צו זינגען שירות ותשבחות בשמחה. ליידער זענען פארהאן מלאכים וואס זענען מקטרג אויף אונז קליינטשיגע מענטשן פון דער וועלט מיט א טענה פון מה אנזש.. "דער מענטש וואס איז איינגעטונקן אין אלע תאוות פון דער וועלט, ער איז איין שטיק עצבות און נישט ווערד צו זאגן שירה!" טענה'ן די מלאכים: וואס די מלאכים ווייסן אבער נישט אז אדרבה, דאס איז דער עיקר לויב פון השם יתברך, ווען עס קומט ארויף א פרייליכע מצוה פון דעם

המשך פון די לעצטע זייט

טעגליך דוקא אזעלכע סארט למודים אדער קומען צו אים פונקט אין די צייטן, א.א.וו. אבער דער אמת איז אז: דער צדיק איז דער גרעסטער דאקטאר אויף דער וועלט, ער קען אונז אסאך בעסער ווי מיר קענען זיך אליין. ער ווייסט וואס איז די בעסטע וועג פאר אונז לויט אונזער שורש נשמה. ער לערנט אונז פון וואס מיר דארפן שטיין ווייט, וואס מ'זאל טון ביי יעדן טריט און שריט, סיי ביי אן עליה און אויף ביי א ירידה, פאר אונז איז געבליבן אים אויסצוהערן און פאלגן, אזוי וועלן מיר קענען זיין ריכטיג דבוק אין באשעפער.

פייגעלעך וועלן זיך הרענען צונאך דער

נעמט נישט פון
אים קיין שלום עליכם און רעדט נישט צו אים
אפילו קיין איין ווארט...

דער אינגערמאן האט דאס זייער געבאדערט
פארנואס דער בעל שם דערווייטערט אים און
רעדט נישט צו אים גארנישט, ער האט פארט
פראבירט זיך אריינצושטיפן נענטער צום בעל
שם, אבער ניין! דער בעל שם טוב רעדט נישט
צו אים, א פאר מינוט שפעטער אט ער נאכאמאל
פרובירט אריינצוגיין צום בעל שם אפֿשר יעצט
וועט דער רבי רעדן צו אים, אבער פונקט אזוי
ווי פריער, דער בעל שם רעדט נישט צו אים ג-
א-ר-ן-י-ש-ט.

אזוי האט ער אפאר מאל פרובירט נאכאמאל
אריין גיין אבער יעדעס מאל האט אים דער בעל
שם מרחק געווען און זיך נישט צוטון געמאכט
פון אים.

ביז איינמאל איז דער אינגערמאן זייער נגעויר
געווארן ער קומט אריין צום בעל שם טוב, אבער
דאס מאל קומט ער אריין מיט הכנעה און מיט
א גרויס געוויין: "רבי זיי מיה מקרב! איך וויל דיר
פאלגן און וויל זיין נאנט צו דיר! איך בעט דיר רבי,
האב רחמנות אויף מיר און אויף מיין נשמה".

ביז דער הייליגער בעל שם טוב האט אים מקרב
געווען און אים שיינ אויפגענומען. אינמיטן
שמועסן זאגט אים דער הייליגער בעל שם טוב.

זאלסט וויסן! יעצט ווען די גייסט אהיים גיין און
די גייסט אריינגיין פריש אין עבודת השם גייען

טייערע קינדער היינט גייען מיר כאפן א שפאציר
אין שטעטעלע מעזבוזש, די הייליגע שטאט.
לאמיר זען ווער פון איה קינדער ווייסט, בעסער
געזאגט וועלכער אינגעל ווייסט נישט וועלכער
צדיק האט געוואוינט אין מעזבוזש?

אין די צייטן פונעם הייליגן בעל שם הקדוש, איז
געווען א אינגערמאן א גרויסער תלמיד חכם ער
האט געהאט גאר א שארפע קאפ, און געקענט
גאר אסאך לערנען אבער זיידער איז ער געווען א
גרויסער מתנגד אויפן הייליגן בעל שם זכר צדיק
לברכה און האט זיך געקריגט אויף דעם הייליגן
וועג פון חסידות.

דער הייליגער בעל שם טוב האט געשיקט זיינע
מענטשן זאלן גיין צו דעם אינגערמאן און אים
מקרב זיין צו די הייליגע וועג פון בעל שם, זיי האבן
אוודאי געפאלגט דעם בעל שם טוב און געגאנגען
צו דעם אינגערמאן רעדן און שמועסן מיט אים
אין עבודת השם און אזוי אים מקרב צו זיין און
די תלמידים האבן טאקע מצליח געווען אים צו
ברענגען צום הייליגן בעל שם טוב.

ער רופט זיין שכן א גוי איוואן, איוואן וואי האטאוי
- די ביסט גרייט? ענטפערט איוואן נאפעוונא -
איך בין גרייט!, ער פארט אויפן וואגן צווישן די
שמאלע וועגן ביז ער קומט אן צום הייליגן הויז.

דער אינגערמאן קומט אריין אין שטוב פון הייליגן
בעל שם, ער גייט צו צום צימער וואו דער הייליגער
בעל שם טוב זיצט דער אינגערמאן שטרעקט
אויס די האנט צו געבן שלום, אבער דער בעל שם

דעם געשטמאקן טעם אין א דאווענען איינמאל ווען ער האט געהאלטן אינמיטן דאווענען מיט א ברען און געשמאק: "ברוך שְאָמַר וְהִיא הָעוֹלָם, בְּרוּךְ הוּא בְּרוּךְ אֹמֵר וְעוֹשֶׂה בְּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקִיָּם", אינמיטן קומט צו פֿלִיעֵן און אינדיק אַ גרויסע גרויסע הינדעלע, נא נא נא, ער פֿרויבירט אַוועק טרייבן דעם אינדיק "ברוך מרחם על הארץ ברוך מרחם על הבריות", אָבער די אינדיק איז ווידער דא און שטערט אים אינמיטן זיין געשמאקן דאווענען דער אינגערמאן טרייבט אים נאכאמאל אַוועק. נא נא! אָבער דער מחוצף אינדיק טאַנצט אים ווידער ארום און שטערט אים.

ער בייזערט זיך זייער, ער כאפט אַ האק, ער וויל אָפּהאַקן דעם קאַפּ פון דעם אינדיק וואס שטערט אים דא אינמיטן זיין זיסן דאווענען... ביז... ער גיט זיך אַ דערמאן אין די הייליגער ווערטער פון בעל שם טוב: "אַז אָפּילו די פּייגלעך וועלן זיך קריגן מיט אים"... האט ער זיך גלייך באַרואַיגט און געלאזט דעם הינדעלע גיין וועג. אזוי איז ער געראטעוועט געווארן פון אַ כּעס ער וואלט אים זייער זייער נישט גוט געווען ווען ער הארגעט ווען דעם אינדיק.

די מעשה האט דער הייליגער רבי דערציילט עס שטייט אין חיי מוהר"ן (עבודת השם' תר"ח)

עס קומט אונד לערנען אז יעדער אינגל דארף וויסן אז ווען מען וויל ווערן נאנט צום אויבערשטן און פאלגן דעם הייליגן רבין פֿרויבירט מען אויס יעדן איד אויב ער וועט זיין שטאַרק אפילו ער וועט ווערן זייער דערווייטערט, אויף אזוי ווייט אז אפילו דער הייליגער בעל שם טוב האט אים דערווייטערט און פארשעמט, דארף מען שטיין שטאַרק אינעם נסיון און נישט קוקן אויף דעם אפילו אויב דער הייליגער רבי זאל אונד דערווייטערן דארף מען ווייטער זיך אריינשטופן אינגאַנצן צום הייליגן רבין און פארן צו אים, לערנען זיינע ספרים אזוי וועט מען זוכה זיין צו זיין ערליכע אידן.

זיך אָנהייבן אויף דיר אסאך מחלוקת. קודם גייט זיין משפחה זיך קריגן מיט דיר, נאכדעם דינען שכינים, און דערנאך די גאַנצע שטאַט וואו די וואוינט, די גאַנצע וועלט גייט זיך קריגן מיט דיר און ווער נאך קינדער? וואס טראכטן ענק ווער ווער, ווער קען דאס זיין ווער נאך גייט זיך קריגן.. שׂא שׂא..... אפילו די פייגלעך גייען זיך קריגן אויף אים. יא פייגעלעך.

דער אינגערמאן פארט צוריק אהיים צו זיין שטאַט און הייבט אן דינען דעם אויבערשטן אזוי ווי ריכטיגער ערליכער איד, און עס גייט נישט דורך אַ קורצע צייט און זיינע שטוב מענטשן הייבן זיך אן קריגן מיט אים און זאגן אים. וואס ביסטו געווארן אַ פֿרוימאק הא? א גאַנצע טאג דאווענסטו, די מאכסט התבודדות און די וועלדער, די ציילסט די בלעטער פון די ביימער? עה עה

אפילו דער אינגערמאן איז פֿריער אזוי באלייבט געווען אין זיין שטוב און אלע זיינע חברים האבן אים אזוי ליב געהאט ווייל ער איז טאַקע געווען זייער אַ ערליכער איד האבן אָבער אלע זיך גענומען שרייען אויף אים זיין שכן שמערל שרייט אים פון די אנדערע זייט גאס: "קוק אים אן, ער קוקט אַראַפּ אויף דער ערד מיט האלבֿע פֿאַרמאַכטע אויגן, עה וואס זוכט ער אויף די ערד? הע אפֿשר נקודות טובות, אפֿשר געלט?"

אזוי איז ער געווארן דער אינטערסאַנטער אינגערמאן וואס די גאַנצע שטאַט רעדט פון אים און מ'לאכט פון אים, וואו ער גייט און וואו ער שטייט.

אזוי ווי ער איז נתקרב געווארן צום דרך פון בעל שם טוב האט ער שוין באקומען

לעובדא ולזיע שרה

הרב החסיד ר' שמשון באַרסקי ז"ל האט זיך געפירט לאנגע יארן צו מאכן יעדן מוצאי שבת א גרויסע סעודת מלוה-מלכה אינאיינעם מיט אסאך חסידים, וואו זיי פלעגן זינגען צוזאמען די זמירות פון מוצאי שבת. אט די הנהגה האט ער אנגעהויבן אלס דאנק

פארן באשעפער אויף א גרויסן נס וואס ער האט מיטגעלעבט ווען זיין לעבן איז אים געשאנקען געווארן פון דאסניי.

ר' שמשון האט געוואוינט אין אומאן און פון מאל פלעגן אנפאלן אויף די שטאט באנדעס פון שרעקעדיגע רוצחים וועלכע זענען געווען א גרופע פון פראסטע אוקריינישע פויערן, זיי פלעגן געווענליך זיך צאמנעמען צו ווידערשפעניגן קעגן דער קייסער אדער אנדערע מלחמות צווישן זיך, ווען אויפן וועג זענען שטענדיג די אידן ליידער געווען די קרבנות פאר זייער ווילדקייט און רציחה.

איינמאל איז אנגעפאלן אויף אומאן אזא סארט באנדע, ווי נאר מען האט געהערט פון ווייטן זייערע ווילדע קולות און געשרייען

זענען די גאסן ליידג געווארן אלע האבן זיך באהאלטן וואו מען האט נאר געטראפן א לעכל זיך צו פארשטעקן, אויך ביי פאמיליע באַרסקי איז געווען א מוראדיגע בהלה, אלע משפחה מיטגלידער האבן זיך אריינגעשמוגלט אין א צווייטע ווינקל און געווארט מיט תפלה צום באשעפער ער זאל זיי ראטעווען. מיטאמאל עפנט זיך די טיר, עס שפאצירן אריין אין הויז מיט ווילדע טריט אפאר שרעקעדיגע פויערן צו כאפן א קרבן, זיי האבן געטראפן ר' שמשון אין באהעלטעניש אים אנגעכאפט און ארויסגענומען אין הויף, דער גוי האט גענומען זיין ביקס און אויסגעשטרעקט אנטקעגן ר' שמשון! ווען פלוצלונג הערט ר' שמשון ווי

לויבן ה' יתברך וואס האט אים געראטעוועט אין די לעצטע מינוטן, האט ער געמאכט יעדן מוצאי שבת א סעודה צו דאנקען דעם באשעפער, אזוי ווי ר' נתן שרייבט אז אויב וואלטן אלע שטענדיג געדאנקט און געלויבט דעם אויבערשטן וואס שוין בטל געווארן אלע צרות און מיר וואלטן שוין אויסגעלייזט געווארן פון אלע גליות.

איינער פון הונטער אים שרייט צום רוצח, שים נישט!!! דער גוי האט באלד אראפגענומען דעם ביקס און אים צוריקגעשיקט צוריק אין שטוב מיט די נשמה אין די הענט.

ר' שמשון האט קיינמאל נישט אנדעקט דער סוד ווער איז געווען דער וואס האט געשריגן 'שים נישט' און אים געראטעוועט דאס לעבן, אבער אלס אנדענק צום גרויסן נס צו דאנקען און

קבר פון הייליגן בת עין וואו עס ליגט אויך די טאכטער פון הייליגן רבי'ן מרים מיט איר מאן, טרעף צען הילוקים

ר' נתן איז געווען א געוואלדיגער למדן אין נגלה, א גאון עולם. ר' נתן האט געהאט א חכר וואס ער געוואוינט אין 'אדעס' זיין נאמען איז געווען ר' ראובן'לע אדעסער, ער איז געווען דער רב פון אדעס, און פון די וועלט'ס גדולים. קינדווייז זענען זיי ביידע געווען חברים, און ר' ראובן'לע האט געהערט אז ר' נתן איז געווארן א חסיד, ער איז דאך געווען פון די גאונים פון די וועלט, די ליטווישע גאונים, האט דער ר' ראובן געטראכט צו זיך: 'מסתם האט ר' נתן שוין פארגעסן דאס לערנען'.

ווען ר' נתן איז געפארן קיין 'ארץ ישראל' איז ער דאך געווען אין אדעס, האט ער אויסגעזעענען אז ער וועט אריינגיין צום רב ר' ראובן'לען. ער איז אריינגעגאנגען צו אים, גי האט ער דערזעהן דעם חכר און זיך זייער דערפרייט מיט אים, זאגט דער רב: "געדענקסטו כאטש דאס לערנען?" ר' נתן ענטפערט אים: "יא",

"גו וועל איך דיר פרעגן א שווערע טורי-זקב אין הלכות תחומין, [אין תחומין איז דא גרויסע שווערע ט"ז, לומדים ברעכן זיך די קאפ אין דעם ט"ז], האט דער רב געפרעגט פון ר' נתן א ט"ז פון תחומין, ער זאל אים זאגן פשט אין דעם ט"ז!"

ר' נתן איז ארויס אין א באזונדערן חדר, און ער האט זיך אביסל מ'ישב געווען, און ער האט אים געזאגט דעם פשט פונעם טורי זקב! האט ר' ראובן'לע אזוי געזאגט: "ווען איך זאל האבן די מעגליכקייט וואלט איך אפגעדרוקט דעם פשט דיינעם אין גאלדענע אותיות!"

וואספארא חילוק איז געווארן מיט ר' נתן נאכן ווערן מקורב צום רבי'ן מער פון פריער? אז דאס לערנען ביי ר' נתן'ען זייט ער איז געווארן מקורב צום רבי'ן - איז געווען אן אנדער לערנען! אן אנדערע לעכטיגקייט, אן אנדער לערנען.

"ר' עקיבא וועל'וול", [ר' עקיבא זאב פון נעמידוב ז"ל, פון ר' נתן'ס מקורבים]. איז געווען א גרויסער למדן, און געלערנט 'מגנים' [די מפרשים אויף ש"ע טורי זקב - מגן אברהם] אויף אויסגנווייניג.

האט אים ר' נתן אמאל געזאגט: "דו שפארסט זיך מיט מיר?! איך האב נישט געוואוסט א שטיקל 'מגנים', איז געקומען דער 'מגן אברהם', און ער האט מיר געזאגט פשט!", - אזוי האט ר' נתן געזאגט צו ר' עקיבא וועל'וול, "עס איז געקומען דער 'מגן אברהם', און ער האט מיר געזאגט פשט".

ווען מען ווערט מקורב צום רבי'ן ווערט אן אנדערע תפלין? צו אנדערע ציצית? ניין! נאר דאס געשמאקייט, און חיות, און דאס פנימיות איז גאר עפעס אנדערש. (לויט א שיחה פון ר' לוי יצחק בענדער זצ"ל אין טעם זקנים)

ווער האט פארהערט וועמען?

מיט וועלכע אותיות האט דער רב פון אדעס געוואלט אפדרוקן דעם פשט פון ר' נתן?

ווער איז געקומען צו ר' נתן זאגן פשט אין זיין הייליג ספר?

וואס געשעט צו אונזער תורה נאכן ווערן מקורב צום רבי'ן?

סיפורי מעשיות מעשה י"ג - די זיבן בעטלערס 6

איר?" - האבן זיי געענטפערט: "מיר גייען צו דער 'מדינה פון עשירות', אז זיי זאלן אונז העלפן.

האבן זיי זיך אנגערופן: "מיר זענען דאס אליין די 'מדינה פון עשירות', און מיר גייען צו אייך".

האב איך מיך אנגערופן (דהיינו: דער 'טויבער-בעטלער' וואס ער דערציילט דאס אלץ) צו זיי: "איר באדארפט זיך צו מיר, ווארן איר קענט זיך נישט גיין אהין, און זאלט זיי העלפן, כנ"ל - (ווארן אז זיי זענען נאר געווען נאנט צו דער מדינה, האט זיי אליין שוין אויך געשאדט - מכל-שכן וכו' - כנ"ל) - בכך [דעריבער] בלייבט איר דא, און איך וועל גיין מיט די 'שלוחים', צו העלפן זיי".

בין איך געזאגטן מיט די 'שלוחים', און בין געקומען אין דער מדינה אריין.

בין איך אריינגעקומען אין א שטאט אריין - האב איך געזעהן, ס'קומען מענטשן, און ס'זאגט איינער א ווערטל, און דערנאך זענען נאך צוגעקומען מענטשן, ביז ס'געווארן א רעדל [גרופע] מענטשן, און זיי האבן געזאגט ווערטלעך, און זיי האבן געלאכט.

האב איך מיך צוגעהערט וואס שמועסן זיי - האב איך געהערט, זיי רעדן ניבול-פה, און דער זאגט א ווערטל פון ניבול-פה, און דער זאגט אביסל איידעלער, און דער לאכט, און דער האט הנאה, און דעסטגלייכן, אזוי-ווי דער שטייגער איז.

און זענען מדינה, דהיינו די מדינה וואס ביי זיי איז געווען דער 'גארטן' (וואס ביי זיי האט מען קאליע געמאכט דעם 'טעם' וכו' כנ"ל) - האבן זיי זיך אנגעהויבן ארוימצוקוקן, אז זיי זאלן פאררעכטן די [אייגענע] מדינה וואס ביי זיי איז קאליע געווארן דעם 'טעם' וכו'.

האבן זיי זיך מיישב געווען, באַשר [אזוי-ווי] ס'איז פארהאנדן א 'מדינה פון עשירות' (דהיינו: טאקע די 'מדינה פון עשירות' הנ"ל [וואס אויבנדערמאנט], וואס דער 'בעטלער' האט מיט זיי געשמועסט כנ"ל) - איז זיי געפעלן (דהיינו: דער מדינה וואס דער גארטן איז דארטן געווען, איז זיי געפעלן), אז דער 'אגראדניק' [גערטנער] זייערער וואס ער איז פארפאלן געווארן (וואס דורך אים האבן זיי געלעבט 'חיים-טובים'), איז ער פון איין שורש מיט דער 'מדינה פון עשירות', וואס זיי לעבן אויך 'חיים-טובים'.

איבערדעם איז זיי געפעלן די עצה, אז זיי זאלן שיקן צו דער 'מדינה פון עשירות' - זיי וועלן זיי בוודאי העלפן. האבן זיי אזוי געטאן, און זיי האבן געשיקט 'שלוחים', צו דער 'מדינה פון עשירות'.

זענען די 'שלוחים' געזאגטן, האבן זיי איינס דאס אנדערע באגעגנט - (דהיינו: די 'שלוחים' האבן זיך באגעגנט, מיט דער 'מדינה פון עשירות', אויף דעם וועג - ווארן די 'מדינה פון עשירות', האט זיך צו זיי געוואלט גיין, כנ"ל).

האבן זיי געפרעגט די 'שלוחים': "וואוהין גייט

דערנאך בין איך ווייטער געגאנגען אין א אנדערע שטאט (פון דער מדינה) - האב איך געזעהן צוויי מענטשן קריגן זיך, איינער מיט דעם אנדערן, מחמת [צוליב] עפעס א משא ומתן - זענען זיי געגאנגען צום בית-דין זיך לדון [פירן דין-תורה] - האט זיי דאס בית-דין געפסקנט: "דער איז זכאי' און דער איז חייב" - זענען זיי ארויסגעגאנגען פון דעם בית-דין.

דערנאך האבן זיי זיך ווידער צוקריגט, און האבן געזאגט: "אז זיי ווילן שוין נישט דאס בית-דין, נאר זיי ווילן א אנדער בית-דין" - האבן זיי זיך אויסגעקליבן א אנדער בית-דין - האבן זיי זיך געלאדן [געפירט די דין-תורה] פאר יענעם בית-דין.

דערנאך האט זיך ווידער צוקריגט איינער פון די דאזיגע, מיט א אנדערן - האבן זיי זיך ווידער אויסגעקליבן א אנדער בית-דין - און אזוי האבן זיי זיך דארט ווייטער צוקריגט, דער מיט דעם, און דער מיט דעם - און זיי האבן זיך אויסגעקליבן אלעמאל א אנדער בית-דין - ביז די גאנצע שטאט איז פול געווען מיט בתי-דינים.

האב איך א קוק געטאן, האב איך געזעהן, אז דאס איז מחמת [ווייל] ס'איז דארט קיין אמת נישט דא - און היינט איז דער מטה-דין, און איז נושא-פנים צו דעם (כלומר: ער חנפ'ט יענעם, און פסקנט אים צו) - און דערנאך איז יענער נושא-פנים אים (כלומר: דערנאך פסקנט יענער ווידער אים צו) - ווארן זיי נעמען 'שוחד', און ס'איז ביי זיי קיין אמת נישט דא.

האב איך זיי געזאגט: אז דעריבער איז ביי זיי קאליע געווארן, דער 'טעם', און דער 'ריח', און די 'מראה' - ווארן דער 'מלך' דער 'אכזר' הנ"ל [וואס אויבנגערמאנט]. ער האט ביי זיי איבערגעלאזט די 'דריי כותות קנעכט' הנ"ל, אז זיי זאלן אומגיין [ארומגיין], און זיי זאלן קאליע מאכן די מדינה.

ווארן זיי זענען אומגעגאנגען [ארומגעגאנגען], און האבן גערעדט צווישן זיי ניבול-פה, און זיי האבן אריינגעבראכט ניבול-פה אין דער מדינה אריין - און דורך ניבול-פה, איז ביי זיי דורכדעם קאליע געווארן דער 'טעם', אז אלע 'טעמים' האבן א 'טעם' פון 'נבילה'.

און אזוי האבן זיי אריינגעבראכט 'שוחד' אין דער מדינה אריין - און דורכדעם איז ביי זיי קאליע געווארן די 'מראה', און ס'איז ביי זיי טונקל געווארן אין די אויגן - ווארן אזוי שטייט: "כי השחד יעור עיני חכמים" - כלומר: "שוחד מאכט בלינד די אויגן".

און אזוי האבן די 'קנעכט' אריינגעבראכט 'ניאוף' אין דער מדינה - און דורכדעם איז קאליע געווארן דער 'ריח' - ווארן דורך 'ניאוף', ווערט קאליע דער 'ריח'.

(און דאס האט עס דער 'מלך-אכזר' איבערגעלאזט 'דריי כותות קנעכט' אין דער מדינה, און האט זיי געהייסן: "אז זיי זאלן אומגיין [ארומגיין], און זיי זאלן אריינגערענגען

ער זאגט אלץ: "אז ער איז דער 'אגראדניק' - און איטלעכער האלט אים פאר 'משוגע', און מ'ווארפט אים נאך שטיינער, און מ'טרייבט אים אונעק - 'טאמער פארט איז טאקע ער, דער 'אגראדניק'?"

איז מען גענאנגען, און מ'האט אים געבראכט. האב איך געזאגט (דהיינו: דער 'בעטלער' דער 'טויפער' וואס ער דערציילט דאס אלץ): "אודאי איז ער דער 'אגראדניק' - (דהיינו: דער וואס זיי האבן פריער געזאגט: "אז ער איז 'משוגע'")."

נמצא, האב איך א 'הסכמה' פון דארט, אז איך לעב 'חיים טובים' - ווארן איך האב זיך פאררעכט די מדינה - (און דורך אים, האט זיך זיי אפילו דער 'אגראדניק' אפגעזוכט - האבן זיי [די מדינה] ווידער געלעבט 'חיים טובים' פנ"ל) - היינט שענק איך אייך במתנה מיון 'חיים טובים'."

איז דארט געווארן זייער א גרויסע שמחה, און א גרויסע חדוה, און זיי זענען זייער פריילעך געווארן - דער ערשטער האט זיי געשענקט 'חיים ארוכים', דהיינו: 'לאנגלעבן' - און דער אנדערער האט זיי געשענקט 'חיים טובים', דהיינו: 'גוטלעבן'.

און אזוי אלע 'בעטלערס', זענען אלע דערנאך געקומען אויף דער 'חתונה' - און האבן זיי געשענקט 'דרשה-געשאנק' - דאס דאזיגע וואס זיי האבן זיי פריער געוואונטשן אז זיי זאלן זיין אזוי-ווי זיי - און היינט האבן זיי דאס געשענקט זיי, במתנה גמורה 'דרשה-געשאנק'.

די 'דריי עבירות' אין דער מדינה - און דורכדעם איז ביי זיי קאליע געווארן, די 'מראה', און דער 'טעם', און דער 'ריח', פנ"ל.

בכן [דעריבער] זאלט איר זעהן פאררעכטן די מדינה, פון די 'דריי עבירות' - און איר זאלט נאכזוכן נאך די מענטשן (דהיינו: נאך די 'קנעכט', וואס זיי האבן עס אריינגעבראכט די 'דריי עבירות' אין דער מדינה, פנ"ל). און איר זאלט זיי פארטרייבן.

און אז איר וועט אזוי טאן, און איר וועט אפרייניגן די מדינה פון די 'דריי עבירות' - זאג איך אייך: "אז לא די [נישט נאר], וואס ס'וועט ביי אייך פאררעכט ווערן דער 'טעם', און די 'מראה', און דער 'ריח' - נאכמער, אפילו דער 'אגראדניק' [גערטנער] וואס ער איז ביי אייך פארפאלן געווארן, וועט ער זיך אויך קענען אפזוכן."

האבן זיי אזוי געטאן, און זיי האבן אנגעהויבן צו רייניגן די מדינה פון די 'דריי עבירות', און זיי האבן נאכגעזוכט נאך די מענטשן (דהיינו: נאך די קנעכט הנ"ל [וואס אויבנדערמאנט]).

און זיי האבן אנגעכאפט א מענטשן, און זיי האבן אים געפרעגט: "פון וואנעט קומסטו אהער?" - ביז זיי האבן געכאפט די מענטשן פון דעם 'מלך-אכור' (דהיינו: די 'דריי כתות קנעכט' הנ"ל), און זיי האבן די מענטשן ארויסגעטריבן, און זיי האבן אפגערייניגט די מדינה פון די עבירות.

דערווייל איז געווארן א רעש [טימערל]: "אפשר איז פארט דער 'משוגענער' דער 'אגראדניק'?" - ווארן ס'גייט אום [ארום] א 'משוגענער', און

לאמיר זיך פאר הערן

די דרייצנסטע מעשה - די זיבן בעטלערס (6)

- א. דורך די קנעכט וואס האבן אריין געברענגט שוחד אין די מדינה
- ב. דורך די קנעכט וואס האבן אריין געברענגט ניאוף אין די מדינה
- ג. וויאזוי האט דער מלך אכזר כליא געמאכט די ריח פון די מדינה?
- ד. דורך די קנעכט וואס האבן אריין געברענגט ניבול פה אין די מדינה
- ה. דורך די קנעכט וואס האבן אריין געברענגט שוחד אין די מדינה
- ו. דורך די קנעכט וואס האבן אריין געברענגט ניאוף אין די מדינה
- ז. וואס זאגט זיי דער בעטלער אויב זיי וועלן רייניגן די מדינה פון די דריי כתות?
- ח. אז עס וועט פאראכטן ווערן ביי זיי די מראה טעם און ריח
- ט. אז זיי וועלן טרעפן דעם אגראדניק ביידע תשובות זענען ריכטיג
- י. וואס האט דער טויבער בעטלער געגעבן דרשה געשאנק?
- יא. חיים ארוכים
- יב. חיים טובים
- יג. ביידע תשובות זענען ריכטיג
- יד. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
- יה. א' ויין
- יו. א חלק

- א. צו וועס האבן די מדינה פון דעם גארטן געשיקט שליחים זיי צו העלפן?
- ב. צו דעם טויבן בעטלער
- ג. צו די מדינה פון די עשירים
- ד. צו דעם אגראדניק
- ה. ווער איז אריין געגאנגען מיט די שליחים צו די מדינה פון דעם גארטן?
- ו. דער טויבער בעטלער
- ז. די עשירים
- ח. דער אגראדניק
- ט. וואס האט ער געהערט רעדן אין די מדינה?
- י. חיובק און התעוררות
- יא. לשון הרע
- יב. ניבול פה
- יג. וואס האט ער געזען אין די בתי דינים דארטן?
- יד. אז זיי זענען עהרליכע דינים
- יה. אז זיי מאכן יושרדיגע פשרות
- יז. אז זיי נעמען שוחד און ס'איז נישטא ביי זיי קיין אמת
- יח. וויאזוי האט דער מלך אכזר כליא געמאכט דעם טעם פון די מדינה?
- יט. דורך די קנעכט וואס האבן אריין געברענגט ניבול פה אין די מדינה
- כ. דורך די קנעכט וואס האבן אריין געברענגט שוחד אין די מדינה
- כא. דורך די קנעכט וואס האבן אריין געברענגט ניאוף אין די מדינה
- כב. וויאזוי האט דער מלך אכזר כליא געמאכט די מראה פון די מדינה?
- כג. דורך די קנעכט וואס האבן אריין געברענגט ניבול פה אין די מדינה

טיפער געטראכט

ביי וועלכע מעשה נאך דערצייילט דער הייליגער רבי אויף א מדינה וואס עס איז פול מיט שקרים?
און וויאזוי רופט דער רבי די בתי-דינים דארט?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

ווען האט דער רבי דערצייילט פון דעם טויבן בעטלער? ביזס רביעי ב"ט אדר תק"צ (ימי מדינת אומ"מ)
וואו נאך ווערט דערמאנט אין ספורי מעשיות א "גארטן"? אין מעשה י"א בן מלך וכן שפחה שנתחלפו
וואו נאך ווערט דערמאנט אין ספורי מעשיות פון א רייכע מדינה? אין מעשה י"ב פון דער בעל תפילה
און מיט וועמען זענען געגאנגען די עשירים ביי די מעשה? מיט דער טויבער בעטלער
און מיט וועמען זענען געגאנגען די עשירים ביי די אנדערע מעשיות? מיט אלע צען אנשי הצלף

דער געווינער אויף די זיבן בעטלערס נומער 4 איז
הילד החשוב יודל כהן, בית שמש ****8146

דער גרויסער דאקטאר

איך קען זיך זייער אויס דערין.

”ריכטיג דו ביסט טאקע א דאקטאר, אבער איך האב ערפארונג פון יאָרן צו אונטערזוכן יעדן חולה און אים גלייך געבן די בעסטע מעדעצינען. הער מיך צו, נעם אט די רפואות טראץ וואס דו פארשטייסט גישט פונקט פארנוואס איך געב דיר עס, פאלג מיר וועסטו בקרוב ווערן געזונט און פריש.”

מיר לערנען זיך פון דעם וואונדערליכן משל וויאזוי צו האבן אמונה אין דער צדיק.

מיר האלטן זיך פאר גאנץ קלונע

מענטשן און פארשטייען צו אסאך זאכן, צום ביישפיל: ווי אזוי צו דאווענען און לערנען, ווי זיך צו פירן, זיך ספראווען קעגן כעס און אויסברוך, מיר פארשטייען ווען מען דארף ענטפערן פאר א חבד, וואס פונקט צו רעדן, אונז האבן 'פונקט' די ריכטיגע שכל ווי צו מכבד זיין די עלטערן, מלמדים, מיר

זענען זיכער אז וואס מיר טוען איז פונקט וואס מיר בריוכן טון.

אבער ווען מיר קומען צום גרויסן דאקטאר – דער צדיק, ער זאל אונז געבן אנווייזונגען פאר עבודת השם, וועט ער צו אונזער שטוינונג אונז געבן אנדערע וועגן וואס איז גישט אזוי באקאנט. מיר טראכטן: 'פארוואס באפעלט ער אונז אזוי טון אדער זיך אזוי פירן? ער הייסט אונז לערנען

ליגט זיך דער דאקטאר אויפן קראנקן בעט און ווארפט זיך פאר יסורים. (יא, א דאקטאר קען אויך זיין קראנק!) די טיר עפנט זיך און דער גרויסער שטאטישער דאקטאר קומט אים אונטערזוכן. ער באטראכט זיין קרענק און פארשרייבט די ריכטיגע מעדעצינען אים אויסצוהיילן.

דער קראנקער-דאקטאר

עפנט זיין מויל און זאגט צום דאקטאר: "הער דאקטאר, אין בין זייער גוט באקאנט און באהאונט וועלכע סאךט רפואות קענען זיין בייהילפיג פאר מיין קרענק. איך האב דאך יעדן טאג פאציעגטן וועלכע קומען זיך היילן.

איך פארשטיי אז מען דארף

מיר ארויסציען מיין אונטערשטע צאן! דאס וועט זיכער היילן מיין קרענק..."

זאגט אים דער דאקטאר: "הער מיך גוט צו, דו ווייסט דאך גאנץ גוט אז איך בין מטפל אלע קראנקע פון שטאט און ארום, איך האב עפעס בעסערס פאר דיר, דו דארפסט בעסערע היילונגס מיטלען, איך זע אסאך מער וואס דו זעסט, איך האב פאר דיר טייערע און היילנדע רפואות וואס

